

Lovforslag nr. L 234. Fremsat den 6. april 1994 af skatteministeren (Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven), lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. og lov om fonde og visse foreninger

(Selskabstømninger m.v.)

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 15. september 1993, som ændret ved lov nr. 1118 af 22. december 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»Som grundlag for skatteansættelsen for et givet skatteår for de i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m.v. benyttes det indkomstår, der udløber i eller falder sammen med det foregående skatteår. Skatteåret omfatter perioden fra og med den 1. april til og med den 31. marts i det efterfølgende kalenderår. I skatteåret beregnes indkomstkatten. Indkomståret skal udløbe ved udgangen af et kvartal for

- 1) selskaber og foreninger m.v., der stiftes eller anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 1. juli 1994 eller senere,
- 2) selskaber og foreninger m.v., der den 1. juli 1994 eller senere omlægger indkomståret eller
- 3) selskaber og foreninger m.v., der den 1. juli 1994 eller senere overgår til udelukkende

eller i væsentlig grad ikke at have erhvervs-mæssig aktivitet.

Stk. 2. Ligningsrådet kan tillade, at indkomståret ikke skal udløbe ved udgangen af et kvartal, når det efter rådets skøn må anses som godtgjort, at særlige forhold for selskabet eller foreningen m.v. tilsiger dette.«.

Stk. 2 - 5 bliver herefter stk. 3 - 6.

2. § 24, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Aktieselskaber, der er hjemmehørende her i landet, sættes i skat i den kommune, i hvilken de ifølge registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har hjemsted den 5. september forud for skatteåret, jf. dog stk. 3 og 4.«.

3. I § 24, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »foregå«: », jf. dog stk. 3 og 4«.

4. I § 24, stk. 2, indsættes 3 steder efter »beliggende«: »den 5. september forud for skatteåret«.

5. § 24, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Skatteministeren afgør i tvivlstilfælde spørgsmålet om, i hvilken kommune et selskab eller en forening m.v. skal skatteansættes.

F.t.l. vedr. aktieselskaber m.m.

Skatteministeren kan fastsætte regler om, at selskaber eller foreninger m.v. skal sættes i skat i en anden kommune end den kommune, hvori selskabet eller foreningen m.v. er hjemmehørende, når særlige omstændigheder taler derfor, jf. dog stk. 4.«

6. I § 24 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Såfremt et selskab eller en forening m.v. som nævnt i stk. 1 i løbet af indkomståret overgår til udelukkende eller i væsentlig grad ikke at have erhvervmæssig aktivitet, sættes selskabet eller foreningen m.v. i skat i den kommune, i hvilken selskabet eller foreningen m.v. er sat i skat det foregående indkomstår, uanset at selskabet eller foreningen m.v. ændrer hjemsted eller flytter hovedkontor. Selskabet eller foreningen m.v. sættes i skat i den pågældende kommune for de indkomstår, hvori selskabet eller foreningen m.v. ikke har erhvervmæssig aktivitet.«

7. § 27, stk. 1, affattes således:

»De i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m.v. skal indsende selvangivelse senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. For selskaber og foreninger m.v., hvis indkomstår udløber i perioden 1. januar – 31. marts, skal selvangivelsen indsendes senest den 1. juli i samme kalenderår. Udløber fristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelsen indgives rettidigt den følgende søndag. Selvangivelsen skal indgives til den kommunale skattemyndighed, der skal foretage ansættelsen, jf. § 24.«

8. § 30, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Beløb, som ikke betales rettidigt, inddrives tillige med renter og gebyrer efter reglerne i lov om inddrivelse af skatter og afgifter m.v.«

9. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 A. Den, som mod overpris overdrager kapitalandele i et solvent selskab, hæfter med et beløb, der svarer til overdragelsessummen, for betalingen af de skatter og afgifter, der påhviler selskabet som en aktuel eller latent forpligtelse på overdragelsestidspunktet. Hæftelsen kan kun gøres gældende, hvis udlæg forgæves er forsøgt hos selskabet. Hæftelsen kan endvidere kun gøres gældende, når overdrageren på overdragelsestidspunktet vidste eller burde vide, at erhververen betalte overpris for aktierne eller anparterne. Den, der som rådgiver

er erhvervmæssigt har medvirket ved overdragelsen, hæfter sammen med overdrageren, når førstnævnte på tidspunktet for sin medvirken vidste eller burde vide, at overdragelsen ville ske til overpris.

Stk. 2. Hvis overdrageren er en person, finder bestemmelsen i stk. 1 kun anvendelse, når overdragelsen vedrører kapitalandele, der henregnes til hovedaktionæraktier efter personskattelovens § 19 a, stk. 2 – 4, dog således, at en ejerandel på 10 pct. af aktie- eller anpartskapitalen anses som hovedaktionæraktier. Hvis overdrageren er et selskab m.v., finder bestemmelsen i stk. 1 kun anvendelse, når overdragelsen vedrører kapitalandele i koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 6 B, stk. 3, dog således, at der ved en ejerandel på 10 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab anses at foreligge koncernforbundne selskaber.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder endvidere kun anvendelse, når overdragelsen vedrører kapitalandele i et selskab, der på overdragelsestidspunktet i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervmæssig aktivitet.

Stk. 4. Overpris efter stk. 1 anses at foreligge, når betalingen for kapitalandelene klart overstiger den forholdsmæssige andel af selskabets nettoværdi på overdragelsestidspunktet.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder kan inden en overdragelse af kapitalandele i et selskab finde sted og mod betaling af et gebyr på 400 kr. give forhåndstilsagn om, at en eventuel hæftelse efter stk. 1 ikke vil blive gjort gældende. Tilsagnet kan betinges af, at der stilles hel eller delvis sikkerhed for betalingen af de skatter og afgifter, som påhviler selskabet som en aktuel eller latent forpligtelse på overdragelsestidspunktet. En rådgiver som nævnt i stk. 1, sidste pkt., kan frigøre sig for sin hæftelse, hvis han inden overdragelsen skriftligt søger forhåndstilsagn bilagt de fornødne oplysninger om den påtænkte overdragelse. Told- og skattemyndighedernes afgørelse af spørgsmålet om eventuelt forhåndstilsagn og om betingelserne herfor skal foreligge inden 3 måneder fra modtagelsen af alle oplysninger, der er af betydning for bedømmelsen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved afgivelse af forhåndstilsagn, herunder om, at afgørelser om forhåndstilsagn ikke kan påklages til højere administrativ myndighed. Det nævnte grundbeløb reguleres efter personskattelovens § 20.«

§ 2

I lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 755 af 15. september 1993, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Selskabsskatteovens § 10, stk. 1, nr. 3, finder dog ikke anvendelse.«.

§ 3

I lov om aktieselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 616 af 19. juli 1993, som ændret ved lov nr. 1094 af 22. december 1993 og lov nr. 122 af 18. februar 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 69, stk. 1, 1. pkt., ændres »seks« til: »fem«.

2. Efter § 118 indsættes:

»§ 118 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan for et selskab, som opfylder betingelserne for tvangsopløsning efter §§ 117 eller 118, udpege en selskabs- eller regnskabskyndig, der har til opgave at udarbejde et regnskab for selskabet og herunder foretage en kritisk gennemgang af selskabets regnskabsmateriale, bøger, fortegnelser og protokoller og dets forhold i øvrigt. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter arten og omfanget af den selskabs- eller regnskabskyndiges hverv, der kan omfatte de i stk. 2 og 3 nævnte opgaver.

Stk. 2. Regnskabet omfatter, i det omfang det er muligt, resultatopgørelse og balance, og udarbejdes for tiden fra udløbet af det sidste år, for hvilket regnskab er aflagt efter lovgivningens regler, til udgangen af den måned, der ligger umiddelbart før udpegelsestidspunktet. Regnskabet udarbejdes i henhold til lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med de fornødne afvigelser.

Stk. 3. Den selskabs- eller regnskabskyndige udarbejder en redegørelse, der omfatter de vigtigste årsager, der har ført til, at betingelserne for tvangsopløsning er opfyldt. Redegørelsen skal ledsages af en erklæring om det udførte arbejde, herunder at regnskabet er opstillet på baggrund af bogføringen, og hvorvidt den selskabs- eller regnskabskyndige har modtaget de oplysninger, der er anmodet om, samt hvorvidt

der efter den selskabs- eller regnskabskyndiges skøn foreligger omstændigheder, der giver anledning til at foretage nærmere undersøgelse af, om der er sket overtrædelse af straffe-, selskabs-, regnskabs-, bogførings-, skatte- og afgiftslovgivningen.

Stk. 4. Omkostninger m.v. i forbindelse med den selskabs- eller regnskabskyndiges hverv afholdes af statskassen, men dækkes i det omfang, der er midler hertil, endeligt af selskabet.

Stk. 5. Den selskabs- eller regnskabskyndige kan i selskabet foretage de undersøgelser og anmode bestyrelse, direktion samt medarbejdere i selskabet om de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af sine opgaver. Endvidere kan den selskabs- eller regnskabskyndige anmode selskabets medkontrahenter, pengeinstitutforbindelser, revisorer og lignende om de oplysninger, som selskabets ledelse kunne forlange.

Stk. 6. Den personkreds, der er nævnt i stk. 5, har efter anmodning fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pligt til at udlevere selskabets regnskabsmateriale m.v. i det omfang, det er påkrævet for den selskabs- eller regnskabskyndiges varetagelse af sine opgaver. Selv om vedkommende har tilbageholdelsesret, skal vedkommende udlevere materialet, som efter benyttelsen tilbageleveres til den pågældende. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid adgang til at skaffe sig regnskabsmateriale m.v. hos den i stk. 5 angivne personkreds. Politiet yder om fornødent bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af industri- og samordningsministeren efter forhandling med justitsministeren.«.

3. I § 156 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Sker der ændringer i selskabets vedtægter for så vidt angår hjemsted, eller sker der ændringer i selskabets bestyrelse, direktion eller vælges ny revisor, skal anmeldelse herom foretages inden 2 uger.«.

4. I § 158, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»De oplysninger m.v., der meddeles til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter § 118 a, er undtaget fra lov om offentlighed i forvaltningen.«.

5. I § 159 b, stk. 2, indsættes efter »§ 118,«: »§ 118 a,« og »og § 152, stk. 1, nr. 2 og 3«

ændres til: », § 152, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 158, stk. 1, 3. pkt.,«.

6. I § 161, stk. 1, indsættes efter »§ 117, stk. 3,«: »§ 118 a, stk. 6, 1. pkt.,«.

§ 4

I lov om anpartsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 617 af 19. juli 1993, som ændret ved lov nr. 1094 af 22. december 1993 og lov nr. 122 af 18. februar 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 50, stk. 1, 1. pkt., ændres »seks« til: »fem«.

2. Efter § 87 indsættes:

»§ 87 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan for et selskab, som opfylder betingelserne for tvangsopløsning efter §§ 86 eller 87, udpege en selskabs- eller regnskabskyndig, der har til opgave at udarbejde et regnskab for selskabet og herunder foretage en kritisk gennemgang af selskabets regnskabsmateriale, bøger, fortegninger og protokoller og dets forhold i øvrigt. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter arten og omfanget af den selskabs- eller regnskabskyndiges hverv, der kan omfatte de i stk. 2 og 3 nævnte opgaver.

Stk. 2. Regnskabet omfatter, i det omfang det er muligt, resultatopgørelse og balance, og udarbejdes for tiden fra udløbet af det sidste år, for hvilket regnskab er aflagt efter lovgivningens regler, til udgangen af den måned, der ligger umiddelbart før udpegelsestidspunktet. Regnskabet udarbejdes i henhold til lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med de fornødne afvigelser.

Stk. 3. Den selskabs- eller regnskabskyndige udarbejder en redegørelse, der omfatter de vigtigste årsager, der har ført til, at betingelserne for tvangsopløsning er opfyldt. Redegørelsen skal ledsages af en erklæring om det udførte arbejde, herunder at regnskabet er opstillet på baggrund af bogføringen, og hvorvidt den selskabs- eller regnskabskyndige har modtaget de oplysninger, der er anmodet om, samt hvorvidt der efter den selskabs- eller regnskabskyndiges skøn foreligger omstændigheder, der giver anledning til at foretage nærmere undersøgelse af, om der er sket overtrædelse af straffe-, sel-

skabs-, regnskabs-, bogførings-, skatte- og afgiftslovgivningen.

Stk. 4. Omkostninger m.v. i forbindelse med den selskabs- eller regnskabskyndiges hverv afholdes af statskassen, men dækkes i det omfang, der er midler hertil, endeligt af selskabet.

Stk. 5. Den selskabs- eller regnskabskyndige kan i selskabet foretage de undersøgelser og anmode bestyrelse, direktion samt medarbejdere i selskabet om de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af sine opgaver. Endvidere kan den selskabs- eller regnskabskyndige anmode selskabets medkontrahenter, pengeinstitutforbindelser, revisorer og lignende om de oplysninger, som selskabets ledelse kunne forlange.

Stk. 6. Den personkreds, der er nævnt i stk. 5, har efter anmodning fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pligt til at udlevere selskabets regnskabsmateriale m.v. i det omfang, det er påkrævet for den selskabs- eller regnskabskyndiges varetagelse af sine opgaver. Selv om vedkommende har tilbageholdelsesret, skal vedkommende udlevere materialet, som efter benyttelsen tilbageleveres til den pågældende. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid adgang til at skaffe sig regnskabsmateriale m.v. hos den i stk. 5 angivne personkreds. Politiet yder om fornødent bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af industri- og samordningsministeren efter forhandling med justitsministeren.«.

3. I § 126 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Sker der ændringer i selskabets vedtægter for så vidt angår hjemsted, eller sker der ændringer i selskabets bestyrelse, direktion eller vælges ny revisor, skal anmeldelse herom foretages inden 2 uger.«.

4. I § 128, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»De oplysninger m.v., der meddeles til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter § 87 a, er undtaget fra lov om offentlighed i forvaltningen.«.

5. I § 129 b, stk. 2, indsættes efter »§ 87,«: »§ 87 a,« og »og § 122, stk. 1, nr. 2 og 3« ændres til: », § 122, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 128, stk. 1, 3. pkt.,«.

6. I § 131, stk. 1, indsættes efter »§ 86, stk. 3,«:
»§ 87 a, stk. 6, 1. pkt.,«.

§ 5

I lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 662 af 12. august 1993, med de ændringer, der følger af lov nr. 122 af 18. februar 1994 og lov nr. 123 af 18. februar 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Regnskabsåret skal omfatte tolv måneder. Regnskabsåret skal afsluttes den 31. december, 31. marts, 30. juni eller 30. september. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan, hvis ganske særlige forhold tilsiger det, tillade, at et selskabs regnskabsår afsluttes på et andet tidspunkt.

Stk. 2. Et selskabs første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end tolv måneder, dog højst atten måneder.

Stk. 3. Senere omlægning af regnskabsåret kan kun finde sted, når særlige forhold tilsiger det. Omlægningsperioden skal da omfatte et kortere tidsrum end tolv måneder. Omlægningen skal anføres i noterne og behørigt begrundes.

Stk. 4. Virksomheder, der hører til samme koncern, skal have samme regnskabsår, medmindre særlige forhold tilsiger andet. Er det ved etablering af koncernforhold nødvendigt at omlægge en dattervirksomheds eller et moderselskabs regnskabsår, kan omlægningsperioden uanset stk. 3, omfatte op til atten måneder.«.

2. I § 62, stk. 1, 1. pkt., ændres »syv« til: »seks«.

3. I § 63 a, stk. 1, ændres »7« til: »seks«.

§ 6

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 698 af 11. august 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»For fonde, der oprettes den 1. juli 1994 eller senere, eller som ændrer sit regnskabsår den 1. juli 1994 eller senere, skal regnskabsåret omfatte en periode på 12 måneder, der afsluttes

ved udgangen af et kvartal. En fonds første regnskabsperiode, og ved omlægning af regnskabsperioden en senere periode, kan dog omfatte et kortere eller længere tidsrum, men højst 18 måneder.«.

2. I § 50, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»For foreninger, der oprettes den 1. juli 1994 eller senere, eller som ændrer sit regnskabsår den 1. juli 1994 eller senere, skal regnskabsåret omfatte en periode på 12 måneder, der afsluttes ved udgangen af et kvartal. En forenings første regnskabsperiode, og ved omlægning af regnskabsperioden en senere periode, kan dog omfatte et kortere eller længere tidsrum, men højst 18 måneder.«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. For selskaber og foreninger m.v., der omfattes af selskabsskattelovens § 10, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, og hvis indkomstår ikke udløber ved udgangen af et kvartal, forlænges indkomståret til udgangen af det løbende kvartal, når indkomståret udløber i perioden 1. april – 30. december, jf. dog stk. 3. For selskaber og foreninger m.v., hvis indkomstår udløber i perioden 1. januar – 30. marts, forkortes indkomståret til udløb med udgangen af det forudgående kalenderår, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Selskaber eller foreninger m.v., der omfattes af selskabsskattelovens § 10, stk. 1, og hvis indkomstår ikke udløber i perioden 1. april – 29. juni, kan i stedet for en forlængelse af indkomståret med det løbende kvartal efter bestemmelserne i stk. 2 vælge, at indkomståret skal udløbe ved udgangen af det kvartal, der går forud for førstnævnte kvartal, eller i stedet for en forkortelse af indkomståret med det løbende kvartal efter bestemmelserne i stk. 2 ved udgangen af det kvartal, der følger efter førstnævnte kvartal.

Stk. 4. Selskabsskattelovens § 10, stk. 1, nr. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse for selskaber og foreninger m.v., der er stiftet før den 1. juli 1994, og første gang anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter § 26 i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

Stk. 5. § 1, nr. 2, har virkning fra og med skatteåret 1995-96.

Stk. 6. § 1, nr. 7, § 3, nr. 1, § 4, nr. 1, § 5, nr. 2 og 3, har virkning for indkomstår og regnskabsår, der afsluttes den 31. december 1994 eller senere.

Stk. 7. § 1, nr. 9, har virkning for overdragelser, hvorom der indgås bindende aftale den 1. juli 1994 eller senere.

Stk. 8. Årsregnskabslovens § 3, stk. 1, 2. og 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1, finder anvendelse for selskaber, der anmeldes den 1. juli 1994 eller senere, og selskaber, der

anmelder omlægning af regnskabsår den 1. juli 1994 eller senere.

§ 8

Stk. 1. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. §§ 3-5 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget har til formål dels mere konkret at bidrage til imødegåelse af fremtidige selskabstømninger, dels mere generelt at bidrage til nedbringelse af selskabsskatterestancer.

Dette skal ske ved forskellige stramninger af selskabsskattelovgivningen samt forskellige ændringer af selskabslovgivningen på Industri- og Samordningsministeriets område, der er hensigtsmæssige i forhold til de foreslåede regler på skatteområdet.

Herudover gennemføres der administrativt en række initiativer, der ligeledes skal forfølge de nævnte mål.

De foreslåede regler retter sig dels mere bredt mod almindelige selskabsskatterestancer, dels mere snævert mod systematiske tømninger af opkøbte overskudsselskaber.

Selskabstømninger

»Selskabstømninger« i snæver forstand forekommer i forbindelse med handel med de såkaldte overskudsselskaber. Ved et overskudsselskab forstås almindeligvis et aktie- eller anpartsselskab, hvori den oprindelige erhvervsmæssige aktivitet er ophørt, og selskabets eneste aktiv hovedsagelig er en likvid pengebeholdning og værdipapirer. Disse overskudsselskaber er endvidere kendetegnet ved, at der påhviler selskabet en væsentlig skatteforpligtelse.

Der har gennem længere tid kunnet konstateres en vis handel med overskudsselskaber. Sådanne selskaber handles almindeligvis til selskabets regnskabsmæssige indre værdi med tillæg af en del af den skyldige selskabsskat i selskabets balance. I forhold til »almindelige« handler, hvor skyldner må betale for at blive frigjort for sin gæld, er det særlige ved disse handler, at skyldner modtager en betaling for at blive frigjort for sine forpligtelser.

I forbindelse med en likvidation af aktie- og anpartsselskaber, hvor der indrykkes proklama, er det forekommet, at der rettes henvendelse til revisorer og andre rådgivere m.v. for sådanne selskaber fra in-

teresserede købere. Køberne ønsker at købe det pågældende selskab til overpris.

Handel med overskudsselskaber har gennem tiden været udnyttet på forskellig vis. Dette spænder lige fra fuldt lovlige til ulovlige dispositioner.

Den nu ophævede *skattegodtgørelsesordning* gav i korte træk mulighed for, at køberne af et overskudsselskab under visse forudsætninger kunne opnå en økonomisk fordel, idet en udlodning af selskabets egenkapital kort tid efter erhvervelsen medførte ret til at modtage skattegodtgørelse af udbyttet.

Efter ophævelsen af skattegodtgørelsesordningen er der dukket konstruktioner op, der vedrører indgåelse af *leasingkontrakter* i overskudsselskaber. Dette er ikke i strid med skattelovgivningen.

Ifølge Told- og Skattestyrelsen har der i visse tilfælde dog været anvendt *fiktive* leasingaktiver i forbindelse med disse arrangementer. I andre tilfælde er der anvendt forskudsafskrivninger på bindende entreprisekontrakter. Det har vist sig, at disse kontrakter i nogle tilfælde ligeledes har været fiktive. Der er i disse tilfælde tale om ulovlig anvendelse af overskudsselskaber.

Samtidig er det konstateret, at selskaberne som regel efter to eller tre ejerskift vanrøgttes, d.v.s. at der ikke udarbejdes regnskaber, og der er ingen lovlig bestyrelse etc.

Den seneste metode til selskabstømning har været lanceret som den såkaldte »Madeira-model«, der har været gennemført ved en kombination af danske skatteregler og misbrug af dobbeltbeskatningsaftaler.

Der er eksempler på ulovlige dispositioner, der består i, at en køber af et overskudsselskab fjerner selskabets likvide midler. I disse tilfælde sker der blot det, at den pågældende køber hæver selskabets midler og derefter ikke foretager sig mere. Der udarbejdes ikke regnskab eller indsendes selvangivelser. Henvendelser til selskabet forbliver ubesvaret, og selskabet har ingen lovlig direktion eller bestyrelse. På grund af disse forhold vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen anmode skifteretten om en tvangsopløsning af selskabet.

Denne fremgangsmåde har især været anvendt af de sidste ejere af disse selskaber. I nogle tilfælde er denne metode dog også anvendt af den første køber af selskabet.

Selskabsrestancer

Told- og Skattestyrelsen skønner, at de samlede selskabsrestancer pr. 1. oktober 1993 udgjorde ca. 6,4 mia. kr. Dette beløb omfatter dog både selskabs-skat, moms og afgifter m.v., A-skatter og punktafgifter. Af dette restancebeløb forventer Told- og Skattestyrelsen et tab på ca. 5,6 mia. kr., hvoraf ca. 0,9 mia. kr. vedrører egentlige selskabstømninger.

Ifølge Told- og Skattestyrelsens undersøgelse udgør de samlede tab for perioden 1991 - 3. kvartal af 1993 ca. 2,7 mia. kr., hvoraf ca. 135 mill. kr. vedrører selskabstømninger.

Den største del af såvel selskabsrestancer, konstaterede tab som forventede tab vedrører almindelige tab i selskabet, der må tilskrives dårlige økonomiske konjunkturer for selskabet eller andre forhold.

Skattereformen i 1993

Det må formodes, at selskabstømninger i den hidtil kendte form allerede er aftaget i omfang og vil fortsætte hermed. I forbindelse med skattereformen i foråret 1993 er der bl.a. gennemført lovændringer, der direkte sigter mod at hindre selskabstømninger og andre lovændringer, der må antages at formindsk antallet af overskudsselskaber.

Der kan peges på forskellige lovinitiativer fra og med skattereformen i 1993.

1. Afskrivningsloven er ændret således, at selskaber først opnår adgang til at foretage afskrivning på aktiver, der enten er erhvervet med henblik på udlejning, eller som ved erhvervelsen allerede er udlejet, i året efter erhvervelsesåret. Bestemmelsen gælder også for aktiver, der kan straksafskrives.

2. Der er gennemført stramninger af aktieavancebeskatningsreglerne.

3. Der er den 20. januar 1994 fremsat lovforslag (L 162 om misbrug af dobbeltbeskatningsoverenskomster), hvorefter selskaber og fonde m.v. ikke kan fradrage renter af lån, der er anvendt til investering i selskaber i lande, såfremt udbytte fra aktierne eller fortjeneste ved salg kan opbevares uden beskatning efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat.

Hertil kommer, at Ligningsrådet har truffet afgørelse i en klagesag vedrørende omlægning af indkomstår i forbindelse med selskabstømninger. Ved denne afgørelse har Ligningsrådet nægtet tilladelse til omlægning af indkomstår.

Lovforslaget

Selvom vurderingen er, at selskabstømninger allerede er taget af i omfang og vil fortsætte hermed, er der dog behov for lovinitiativer, der dels kan medvirke til at forhindre eventuelle fremtidige selskabstømninger, dels kan medvirke til at nedbringe selskabs-skatteestancerne.

Der foreslås i *Skatteministeriets* lovgivning ændringer på 4 områder.

1. Hæftelse for selskabsskat m.v.

Som et vigtigt skridt imod fremtidige konstruktioner til »selskabstømning« foreslås for det første en forebyggende regel, der sigter på at begrænse de aktive selskabstømmeres mulighed for at købe selskaber til tømning. Reglen går i korthed ud på, at den, som overdrager eller rådgiver ved overdragelsen af et likvidationsmodent selskab til overpris, hæfter for selskabets skattegæld på overdragelsestidspunktet.

Reglen skal alene finde anvendelse på personers overdragelse af hovedaktionæraktier og på selskabers overdragelse af aktier i koncernforbundne selskaber, idet dog hovedaktionærstatus i denne sammenhæng skal anses at foreligge, når der er tale om 10 pct. ejerskab.

Reglen skal endvidere kun finde anvendelse på salg af aktier i selskaber, der reelt er frigjort for risikoen ved aktiv erhvervsmæssig aktivitet. Selskabets nettoværdi, der svarer til det forventede likvidationsprovenu, kan i sådanne tilfælde opgøres ret præcist under hensyn til likvide aktiver og påhvilende gæld, herunder pålignede og latente skatter samt likvidationsomkostninger.

Hvis sådanne aktier overdrages til en pris, der er klart højere end den forholdsmæssige nettoværdi af selskabet, vil reglen medføre, at sælgeren hæfter for selskabets gæld i form af skatter og afgifter.

En sådan regel vil betyde, at det bliver nærmest umuligt for »selskabstømmer« at købe de selskaber, som de er interesseret i.

En »selskabstømmer« vil næppe købe et selskab, som er i aktiv virksomhed, og hvor vedkommende derfor ikke er sikker på værdierne. De eneste selskaber, som er interessante for en »selskabstømmer«, er selskaber, der er klar til likvidation, og hvor nettoværdien derfor kan opgøres præcist.

Netop i disse situationer vil den foreslåede regel gøre det meget usikkert for sælgeren at overdrage aktierne til en pris, der er over værdien, for så kan sælgeren senere komme til at hæfte for køberens tømning.

Efter den foreslåede regel skal også rådgivere, der

medvirker ved sådanne aktieoverdragelser, hæfte for betalingen af selskabets gæld.

Såvel overdrageren som den, der rådgiver, skal som en betingelse for hæftelse være i ond tro med hensyn til, at overdragelsen sker til en overpris.

Reglen er udformet med henblik på at ramme alle tilfælde, hvor en »selskabstømmer« kan se en fordel i at få kontrol over et selskab med henblik på at tilegne sig selskabets værdier, herunder de aktiver, der skal dække skatte- og afgiftsgælden.

Det kan derfor ikke undgås, at reglen i realiteten rammer så bredt, at også en række normale og hensigtsmæssige overdragelser umiddelbart vil blive omfattet af hæftelsesreglen.

Der foreslås derfor også indført en adgang for aktionærer m.v. til at søge forhåndstilsagn fra skattemyndighederne om fritagelse for hæftelse.

Det er tanken, at tilsagn kan gives, hvis skattemyndighederne kan anerkende, at selskabet ikke er likvidationsmodent eller, at prisen ikke overstiger nettoværdien af aktierne. I sådanne tilfælde kan tilsagnet gives uden betingelser. Hvis skattemyndighederne skønner, at handlen sker til overpris, og at der derfor er en ikke uvæsentlig risiko for, at selskabet ved »selskabstømning« kan bringes i en situation, hvor det ikke længere er i stand til at betale den skat, der påhviler selskabet som en aktuel eller latent forpligtelse på overdragelsestidspunktet, har skattemyndighederne også mulighed for at give et tilsagn om fritagelse for hæftelse. I sådanne tilfælde kan et tilsagn om fritagelse dog gøres betinget af, at der stilles sikkerhed.

Den, der som rådgiver erhvervsmæssigt medvirker ved overdragelsen, kan iøvrigt frigøre sig for sin hæftelse ved inden overdragelsen skriftligt at søge forhåndstilsagn og bilægge de fornødne oplysninger om den påtænkte overdragelse.

Skattemyndighederne skal efter forslaget opkræve et gebyr for at afgive et sådant forhåndstilsagn. Gebyret udgør 500 kr. i 1994.

Ved reglen sker der ikke indskrænkning i de eksisterende muligheder for at gøre ansvar gældende efter de almindelige erstatningsretlige regler.

Efter de almindelige erstatningsretlige regler kan ansvar gøres gældende over for overdrageren (eller den, der medvirker ved overdragelsen), såfremt denne ved en uforsvarlig handlemåde, der kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom, har påført staten et tab.

2. Omlægning af indkomstår m.v.

For det andet foreslås det, at indkomståret for selskaber og foreninger m.v. fremover skal udløbe med udgangen af et kvartal. Herved sker der en tilnær-

melse til moms- og lønsumsafgiftslovene, hvor afgiftsperioden er kvartalet.

Kravet skal gælde for alle selskaber, der stiftes eller anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 1. juli 1994 eller senere, selskaber, der får omlagt indkomståret den 1. juli 1994 eller senere, samt selskaber, der den 1. juli 1994 eller senere tømmes for egentlig erhvervsmæssig aktivitet. Der foreslås indført en dispensationsadgang, hvorefter Ligningsrådet kan tillade, at kravet i særlige tilfælde ikke skal opfyldes på grund af koncernforhold eller brancheforhold for selskabet eller foreningen m.v.

3. Selvangivelsesfrist.

For det tredje foreslås det, at fristen for indsendelse af selvangivelsen forkortes til i de fleste tilfælde 6 måneder efter indkomstårets udløb, idet fristen dog for selskaber med fremadforskuet indkomstår vil være mellem 3 og 6 måneder ligesom i dag.

4. Flytning af hjemstedskommune.

For det fjerde foreslås det, at der indføres en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter skatteministeren kan fastsætte regler om, at selskabet skal sættes i skat i en anden kommune end den kommune, hvori selskabet er registreret som hjemmehørende, når særlige omstændigheder taler derfor. Bemyndigelsesbestemmelsen skal kun bringes i anvendelse over for selskaber og foreninger m.v., såfremt den selskabsretlige registrering er uhensigtsmæssig i forhold til skattemyndighedernes kontrol- og inddrivelsesarbejde.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil først blive udmøntet efter forhandlinger med kommunerne. Det skyldes, at udnyttelsen af bestemmelsen vil ændre på kommunernes ligningsarbejde uden en tilsvarende ændring af kommunernes andel af selskabsskatteprovenuet.

Endvidere foreslås det, at selskaber, der i løbet af indkomståret tømmes for erhvervsmæssig aktivitet, skal sættes i skat i den kommune, hvori selskabet var registreret i det sidste år forud for ophøret af den erhvervsmæssige aktivitet.

Lovændringer på Industri- og Samordningsministeriets område.

Det foreslås, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for et selskab, der opfylder betingelserne for tvangsopløsning, kan udpege en selskabs- eller regnskabskyndig. Denne skal udarbejde et regnskab for perioden fra sidste år, hvor der er aflagt regnskab og frem til det tidspunkt, hvor den selskabs- eller regnskabskyndige udpeges. Den selskabs- eller regnskabskyndig

dige skal endvidere foretage en kritisk gennemgang af selskabets regnskabsmateriale m.v.

Den selskabs- eller regnskabskyndige skal udarbejde en redegørelse om de vigtigste årsager til, at betingelserne for tvangsopløsning er opfyldt. Den selskabs- eller regnskabskyndige skal skønne over, om der foreligger omstændigheder, der bør føre til en nærmere undersøgelse af, om der er sket lovovertrædelser.

Udgifterne til den selskabs- eller regnskabskyndige udlægges af statskassen, men dækkes om muligt af selskabet selv. Nettoudgiften vil blive inddækket via årsgebyrerne til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Endvidere foreslås det, at ændringer i selskabets vedtægter for så vidt angår hjemsted samt ændringer i selskabets bestyrelse, direktion eller valg af ny revisor, skal anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden 2 uger.

Endelig foreslås det, at regnskabsåret i lighed med indkomståret skal udløbe med udgangen af et kvartal. Det vil dog kun gælde selskaber, der den 1. juli 1994 eller senere anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller anmelder omlægning af regnskabsåret. Det foreslås endvidere, at regnskabet skal indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Af hensyn til en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af skatteadministrationen foreslås en tilsvarende ændring af reglerne om regnskabsår i lov om fonde og visse foreninger under *Justitsministeriet*.

Andre initiativer.

Der vil i den kommende tid blive taget initiativ til et udvidet samarbejde mellem Told- og Skattestyrelsen og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, politiet, skifteretterne og kommunerne. Der har vist sig behov for et mere smidigt samarbejde mellem en række myndigheder, når selskaber m.v. er på vej til et økonomisk sammenbrud eller er brudt sammen.

Eksempelvis vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen underrette told- og skattemyndighederne på det tidspunkt, hvor Erhvervs- og Selskabsstyrelsen første gang giver meddelelse til selskabet om, at en tvangsopløsning af selskabet kan komme på tale på grund af selskabets forhold.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil endvidere også kunne give told- og skattemyndighederne oplysninger om selskabers hyppige hjemstedsskift og om tilfælde, hvor en person pludselig kan sættes i forbindelse med mange selskaber.

Herved forøges told- og skattemyndighedernes muligheder for på et tidligere tidspunkt at kunne

træffe egnede foranstaltninger til at imødegå tab af skatter og afgifter.

Told- og Skattestyrelsen vil herudover etablere en særlig enhed, der skal forestå overvågning af økonomiske aktiviteter i og indsamle oplysninger om – til brug for told- og skatteregionernes kontrolarbejde – den del af erhvervslivet, der misbruger regler i skatte- og afgiftslovgivningen.

Spaltehenvisninger

Selskabsskatteloven er senest ændret ved lov nr. 1118 af 22. december 1993, jf. Folketingstidende 1993-94 sp. 2036, 2679, 3753, 4158; tillæg A, 1527; tillæg B, 233; tillæg C, 225.

Fondsbeskatningsloven er senest ændret ved lov nr. 486 af 30. juni 1993, jf. Folketingstidende 1992-93 sp. 9155, 9586, 11375, 11692; tillæg A, 9721; tillæg B, 2739, 3255; tillæg C, 1661.

Aktieselskabsloven er senest ændret ved § 1 i lov nr. 1094 af 22. december 1993, jf. Folketingstidende 1993-94 sp. 3196, 3129, 3989, 4374; tillæg A, sp. 4177; tillæg B, 365; tillæg C, 403; og § 3 i lov nr. 122 af 18. februar 1994, jf. Folketingstidende 1993-94 sp. 2277, 2949, 6206, 6254; tillæg A, 1631; tillæg B, 521; tillæg C, . . .

Anpartsselskabsloven er senest ændret ved § 2 i lov nr. 1094 af 22. december 1993, jf. Folketingstidende 1993-94 sp. 3196, 3129, 3989, 4374; tillæg A, sp. 4177; tillæg B, 365; tillæg C, 403; og § 3 i lov nr. 122 af 18. februar 1994, jf. Folketingstidende 1993-94 sp. 2277, 2949, 6206, 6254; tillæg A, 1631; tillæg B, 521; tillæg C, . . .

Årsregnskabsloven er senest ændret ved § 1 i lov nr. 122 af 18. februar 1994, jf. Folketingstidende 1993-94 sp. 2277, 2949, 6206, 6254; tillæg A, 1631, tillæg B, 521; tillæg C, . . . , og § 24 i lov nr. 123 af 18. februar 1994, jf. Folketingstidende 1993-94 sp. 2279, 2960, 6207, 6255; tillæg A, 1649; tillæg B, 525; tillæg C, . . .

Lov om fonde og visse foreninger er senest ændret ved lov nr. 187 af 22. marts 1992, jf. Folketingstidende 1991-92 sp. 5410, 6103, 7638, 7763; tillæg A, 4321; tillæg B, 777; tillæg C, . . .

Provenumæssige konsekvenser

De foreslåede initiativer vil bidrage til at nedbringe provenutabet ved selskabstømninger m.v. i fremtiden.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

For den del af selskaberne, der beskæftiger sig med erhvervsmæssig virksomhed efter almindelige

forretningsmæssige principper, vil forslaget ikke indebære væsentlige konsekvenser.

En nedbringelse af omfanget af selskabstømminger vil kunne bidrage til en forbedring af erhvervslivets omdømme og dermed til et generelt bedre erhvervs-klima.

Som nævnt under afsnittet om de administrative konsekvenser indebærer forslaget en merudgift, der skønnes ikke at overstige 150 kr. for anpartsselskaber og mindre for aktieselskaber.

Administrative konsekvenser

For Told*Skat skønnes der at være éngangsudgifter på 1,5 mill. kr. til EDB. De årlige EDB-udgifter skønnes at udgøre ca. 300.000 kr. Herudover skønnes der ikke at være nævneværdige administrative konsekvenser for Told*Skat.

På Industri- og Samordningsministeriets område fastsætter Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter lovforslaget arten og omfanget af de undersøgelser, som det anses for nødvendigt, at den selskabs- eller regnskabskyndige udfører.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen oversender årligt ca. 4500 selskaber til tvangsopløsning i skifteretten. Kun en del af disse vil blive omfattet af forslaget. Hvis der maksimalt skal udpeges selskabs- eller regnskabskyndige i op til 1000 selskaber, og honoraret til den selskabs- eller regnskabskyndige andrager 10.000-15.000 kr. i gennemsnit, vil udgiften udgøre maksimalt 15 mill. kr.

Udgifterne til den selskabs- eller regnskabskyndige udlægges af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, men dækkes om muligt af selskabet selv. Nettoudgiften vil blive inddækket via årsgebyrerne til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i medfør af aktieselskabslovens § 154, stk. 4, anpartsselskabslovens § 124, stk. 4, og årsregnskabslovens § 64, stk. 1.

Det gennemsnitlige honorar fremkommer ved, at det langt fra i alle tilfælde vil være muligt for den selskabs- eller regnskabskyndige at udarbejde regnskab. Dette skyldes, at der ikke forefindes bogførings- eller regnskabsmateriale, hvilket indikerer, at der foreligger en overtrædelse af straffelovens § 302, hvorefter den selskabs- eller regnskabskyndige skal rapportere til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen herom.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende regler kan selskaber og foreninger m.v. omfattet af selskabsskatteloven indenfor visse rammer vælge, hvor indkomståret skal placeres i for-

hold til kalenderåret. Det tidligste begyndelsestidspunkt for eksempelvis indkomståret 1995 er den 2. april 1994 (bagudforskudt indkomstår) og det seneste begyndelsestidspunkt er den 1. april 1995 (fremadforskudt indkomstår). Indkomståret kan indenfor disse rammer i princippet starte/udløbe på en hvilken som helst dato i løbet af året. Når et selskab én gang har benyttet et indkomstår, kan det således valgte indkomstår ikke fraviges uden tilladelse fra Ligningsrådet.

Det foreslås, at visse selskaber og foreninger m.v. fremover skal have et indkomstår, der udløber med udgangen af et kvartal, den 31. marts, 30. juni, 30. september eller 31. december, d.v.s. at disse selskabers indkomstår kun kan påbegyndes den 1. april, 1. juli, 1. oktober eller 1. januar. Nystiftede selskaber og foreninger m.v. vil dog kunne have et første indkomstår, der påbegyndes på en hvilken som helst dato i et kvartal. Der bliver med de foreslåede regler overensstemmelse med f. eks. moms- og lønsumsafgiftslovene, hvori afgiftsperioden er kvartalet. Dette indebærer klare kontrolmæssige fordele.

Den foreslåede regel om, at selskaber og foreninger m.v. skal have et indkomstår, der udløber med udgangen af et kvartal, skal gælde for

- 1) selskaber og foreninger m.v., der stiftes eller anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 1. juli 1994 eller senere,
- 2) selskaber og foreninger m.v., der den 1. juli 1994 eller senere omlægger indkomståret eller
- 3) selskaber og foreninger m.v., der den 1. juli 1994 overgår til ikke at have erhvervmæssig aktivitet eller, hvor den erhvervmæssige aktivitet bliver af helt underordnet betydning.

Den foreslåede ændring om indkomstårets udløb ændrer ikke herudover på selskabers adgang til at have et forskudt indkomstår.

Selskaber og foreninger m.v., der ikke omfattes af nr. 1 - 2, d.v.s. alle allerede stiftede selskaber og foreninger m.v., kan fortsætte med det indkomstår, som selskabet har i dag. Kun hvis et sådant selskab eller en forening m.v. omlægger sit indkomstår eller »tømmes« for erhvervmæssig aktivitet, skal indkomståret udløbe ved udgangen af et kvartal. Et selskab eller forening m.v. kan efter bestemmelsen, jf. nr. 2, frit ligesom i dag vælge at omlægge indkomståret således, at det fremover udløber med udgangen af et kvartal.

Med selskaber og foreninger m.v. som nævnt i nr. 3 sigtes der til selskaber, der ophører med almindelig erhvervmæssig aktivitet.

Den foreslåede bestemmelse skal finde anvendelse for selskaber, der udøver en almindelig erhvervmæssig aktivitet og ophører hermed således, at sel-

skabet herefter udelukkende eller i væsentlig grad ikke har egentlig erhvervmæssig aktivitet. At selskabets aktiviteter skifter fra at være egentlig erhvervmæssig aktivitet som f. eks. produktions- og servicevirksomhed, handel eller finansiell virksomhed til ikke erhvervmæssig aktivitet, vil som regel være tilfældet, når selskabet afhænder alle eller næsten alle erhvervsaktiver som f. eks. driftsmidler og bygninger, og afskediger alle eller de fleste ansatte. Der vil ofte i forbindelse med selskabets afvikling af de erhvervmæssige aktiviteter tillige være sket en væsentlig ændring i selskabets aktionærkreds.

Aktiverne i et selskab uden erhvervmæssig aktivitet vil alene eller hovedsagelig bestå af en likvid pengebeholdning eller værdipapirer, og selskabets passiver alene eller hovedsagelig bestå af skyldig eller latent selskabsskat samt eventuelt andre skyldige skatter og afgifter.

Et holdingselskab, der dannes ved, at en række selskaber stifter et holdingselskab, hvorefter driften varetages af en række driftsselskaber, vil blive omfattet af den foreslåede regel i nr. 3, idet holdingselskabet efter bestemmelsen skal anses for ikke at have erhvervmæssig aktivitet.

Der foreslås indført en dispensationsadgang ved en ny regel i selskabsskattelovens § 10, stk. 2. Den går ud på, at Ligningsrådet kan tillade, at et selskab m.v. har et andet indkomstår end et indkomstår, der udløber med udgangen af et kvartal.

Dette kræver, at Ligningsrådet finder det godtgjort, at kravet om, at indkomståret skal udløbe med udgangen af et kvartal, på grund af særlige forhold for selskabet eller foreningen m.v. er meget uhensigtsmæssig. Der sigtes hermed til koncern- eller brancheforhold.

Det forhold, at selskabet indgår i en koncern, der har et indkomstår, som ikke afsluttes ved udgangen af et kvartal, kan ikke i sig selv begrunde, at Ligningsrådet dispenserer. Derimod kan f.eks. særlige brancheforhold for selskabet eller internationale koncernforhold betinge en dispensation.

Med brancheforhold sigtes der til de tilfælde, hvor et selskab eller en forening m.v. har et naturligt driftsår, særlige sæsonforhold eller lignende, der ville gøre det meget uhensigtsmæssigt for selskabet at have et indkomstår, der udløber med udgangen af et kvartal.

Det er hensigten, at bestemmelsen skal administreres stramt.

Det må antages, at såfremt Ligningsrådet giver tilladelse til et andet indkomstår end udløbet af et kvartal, vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen tillade en tilsvarende ændring af regnskabsåret efter de fore-

slåede regler i årsregnskabslovens § 3, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Til nr. 2 og 4

Efter gældende regler sættes her i landet hjemmehørende aktieselskaber og anpartsselskaber i skat i den kommune, i hvilken de ifølge registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har hjemsted. Det er hjemstedet den 15. januar forud for skatteårets begyndelse, der er afgørende for, i hvilken kommune selskabet skal skatteansættes. For andre her i landet hjemmehørende selskaber skal skatteansættelsen foretages i den kommune, i hvilken hovedkontoret er beliggende, eller hvorfra bestyrelsen foregår den 15. januar forud for skatteåret.

Udenlandske selskaber m.v. som nævnt i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a og b, sættes i skat i den kommune, hvori den skattepligtige virksomhed er beliggende. Selskaber og foreninger m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, der beskattes efter reglerne i kildeskattelovens § 65, stk. 2, sættes i skat i den kommune, i hvilken den virksomhed, hvorfra udbyttet eller afståelsessummen stammer, er beliggende. Selskaber m.v. som nævnt i § 2, stk. 1, litra f, sættes i skat i den kommune, hvori den virksomhed, der udreder vederlaget, er beliggende.

Det foreslås, at tidspunktet for, i hvilken kommune et selskab eller en forening m.v. skal sættes i skat, rykkes fra den 15. januar forud for skatteåret tilbage til den 5. september forud for skatteåret. Begrundelsen for at rykke datoen for skæringstidspunktet tilbage er hensynet til kommunerne, der skal udsende selvangivelsen så betids, at selskaberne kan indsende selvangivelsen indenfor den foreslåede 6 måneders frist.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 5 og 6.

Til nr. 5

Det foreslås med den ændrede affattelse af selskabsskattelovens § 24, stk. 3, at skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan bestemme, at et selskab eller forening m.v., når særlige omstændigheder taler derfor, skal sættes i skat i en anden kommune end den, hvori selskabet eller foreningen m.v. er hjemmehørende.

Bemyndigelsen skal kun bringes i anvendelse over for selskaber og foreninger m.v., hvor den selskabsretlige registrering er uhensigtsmæssig i forhold til skattemyndighedernes kontrol- og inddrivelsesarbejde.

Bemyndigelsen tænkes anvendt i eksempelvis følgende situationer:

- a) selskabet ændrer ikke selskabsretligt hjemsted i forbindelse med en faktisk ændring af selskabets forretningsadresse, og selskabet efterkommer ikke en henstilling fra en told- og skatteregion eller en kommune om at ændre hjemsted.
- b) selskabet har registreret hjemsted hos en advokat, en revisor, et medlem af bestyrelsen eller på hovedaktionærens private adresse, og der foregår ingen egentlig erhvervsmæssig aktivitet på den registrerede hjemstedsadresse.
- c) selskabet flytter hjemsted forholdsvis ofte og uden, at der synes at være reelle driftsmæssige årsager til denne flytning.
- d) selskabets hjemsted er ikke sammenfaldende med selskabets øvrige registreringer for så vidt angår moms, A-skat og andre registreringer.

I det omfang denne foreslåede bemyndigelsesbestemmelse udnyttes, vil kommunernes ligningsarbejde ændres, uden at der ændres tilsvarende på selskabsskatteprovenuets fordeling mellem kommunerne. Den foreslåede bemyndigelse vil derfor først blive udmøntet efter, at der er sket nærmere drøftelser med kommunerne.

Til nr. 6

Det foreslås, at her i landet hjemmehørende selskaber eller foreninger m.v., der i løbet af indkomståret overgår til kun eller i væsentlig grad at have anden aktivitet end egentlig erhvervsmæssig aktivitet, skal sættes i skat i den kommune, hvori selskabet eller foreningen m.v. for det foregående indkomståret er sat i skat. Dette gælder, selvom selskabet eller foreningen m.v. flytter hjemsted eller stedet for udøvelsen af den skattepligtige virksomhed.

Et selskab eller forening m.v., der bliver omfattet af den foreslåede bestemmelse, fastholdes skattemæssigt i den førstnævnte kommune for de indkomstår, hvori selskabet ikke har erhvervsmæssig aktivitet.

Om indholdet af udtrykket »ikke erhvervsmæssig aktivitet« henvises til bemærkningerne under nr. 1 ovenfor.

Til nr. 7

Efter gældende regler skal selskaber og foreninger m.v. indsende selvangivelse den 30. april i indkomståret. Såfremt det indkomstår, der danner grundlag for selvangivelsen, udløber i det kalenderår, hvori selvangivelsen skal indgives, er fristen dog den 31. maj. Det har siden 1986 dog været administrativ praksis, at selvangivelsen først indsendes den 1. juli,

og såfremt fristen udløber en fredag eller lørdag, kan selvangivelsen indgives rettidigt den følgende søndag. I lovforslag nr. L 165 fremsat den 19. januar 1994 om beskatning af investeringsforeninger og deres medlemmer m.v. er denne praksis foreslået lovfæstet.

Det foreslås, at selvangivelsen fremover skal indsendes senest 6 måneder efter indkomstårets udløb, jf. dog nedenfor. Der bliver herved tale om »rullende« afleveringsfrister for selvangivelsen. Efter den foreslåede regel bliver fristen for indsendelse af selvangivelsen i langt de fleste tilfælde den samme som for indsendelsen af det reviderede årsregnskab til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

For selskaber, hvis indkomståret udløber i perioden den 1. januar – 31. marts, skal selvangivelsen dog indsendes senest den 1. juli i samme kalenderår. Disse selskaber har allerede i dag en kortere afleveringsfrist, og efter lovforslaget ændres der ikke herpå.

Såfremt de pågældende datoer er en fredag eller lørdag, udskydes fristen til den følgende søndag. Har eksempelvis et selskab kalenderåret som indkomstår, skal selvangivelsen indsendes senest den 1. juli i det følgende kalenderår. Hvis denne dato eksempelvis er en fredag, kan selvangivelsen indgives rettidigt søndag den 3. juli.

Til nr. 8

Efter gældende regler i selskabsskatteovens § 30, stk. 3, forfalder skatten for selskaber og foreninger m.v. til betaling den 1. november med sidste rettidige betalingsdag den 20. november. Efter samme bestemmelse kan udpankning af ikke indbetalte beløb foretages 2 måneder efter forfaldsdagen, dvs. den 1. januar i det efterfølgende år.

Det foreslås at ændre bestemmelsen således, at der i lighed med andre skattelove kan foretages udlæg for skyldige selskabsskatter efter de almindelige regler i lov om inddrivelse af skatter og afgifter m.v.

Det betyder, at der efter forslaget bliver mulighed for at foretage udpankning tidligst 7 dage efter sidste rettidige betalingsdag.

Til nr. 9

Selskabsskatteovens § 33 A er foreslået indført for at forebygge de former for selskabstømning, der forudsætter forudgående køb af et overskudsselskab.

Efter bestemmelsens stk. 1 hæfter den, der mod overpris overdrager kapitalandele i et selskab, for de skyldige eller latente skatter og afgifter, der påhviler selskabet på overdragelsestidspunktet, såfremt selskabet ikke senere hen er i stand til at overholde sin betalingsforpligtelse. Det er en betingelse for at gøre

hæftelse gældende, at de pågældende har vidst eller burde have vidst, at erhververen betalte overpris for kapitalandelen i selskabet. Er betingelserne for at hæfte tilstede, hæftes der med hele overdragelsessummen. Overdrageren og den, der som rådgiver erhvervsmæssigt medvirker ved overdragelsen, er solidarisk hæftende.

Hæftelse for overdrageren og den, der som rådgiver erhvervsmæssigt medvirker ved overdragelsen, kan kun gøres gældende, hvis inddrivelse af det skyldige beløb forgæves er søgt hos selskabet og kun i det omfang, at selskabet på overdragelsestidspunktet havde midler til dækning af de skatter og afgifter, som påhvilede selskabet som en aktuel eller latent forpligtelse på overdragelsestidspunktet.

Hæftelsen er efter det foreslåede *stk. 2* alene knyttet til personers overdragelse af hovedaktionæraktier, jf. personskattelovens § 19 a, samt overdragelse af aktier i et selskab, der er koncernforbundet med overdrageren, jf. kursgevinstlovens § 6 B, *stk. 3*. Kravene til hovedaktionærstatus omfatter i de nævnte bestemmelser krav om henholdsvis 25 pct. og 50 pct. ejerskab, medens det ved nærværende lovforslag skal betragtes som nok, at der er tale om 10 pct. ejerskab i begge forbindelser. Bestemmelsen foreslås indført for at hindre, at hæftelsesansvaret utilsigtet rammer småaktionærer.

Hæftelsen er efter det foreslåede *stk. 3* alene knyttet til visse »tomme« selskaber. Ved selskaber, der i det væsentligste er uden økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet, forstås navnlig selskaber, hvor den erhvervsmæssige aktivitet er ophørt eller, hvor den erhvervsmæssige aktivitet i selskabet er ubetydelig. Formuleringen kan dog også omfatte selskaber, hvor der på overdragelsestidspunktet nok findes en ikke uvæsentlig erhvervsmæssig aktivitet i selskabet, men hvor der er indgået en bindende aftale om mulighed for afhændelse af den erhvervsmæssige aktivitet til en pris, der enten er fastsat eller kan fastsættes ensidigt af selskabet eller erhververen.

Ved opgørelsen af selskabets nettoværdi efter det foreslåede *stk. 4* skal der, udover alle fysiske og finansielle aktiver og samtlige aktuelle passiver, tages hensyn dels til immaterielle rettigheder og ikke bogførte aktiver, dels til både skyldige og latente skatter og afgifter samt til forventede likvidationsomkostninger. Opgørelse af selskabets nettoværdi skal ske til nutidsværdi. Hvis vederlaget klart overstiger denne værdi, foreligger der overpris.

Efter det foreslåede *stk. 5* kan forhåndstilsagn om, at hæftelsesansvaret ikke skal kunne gøres gældende, indhentes forinden overdragelse af kapitalandelen.

I de tilfælde, hvor skattemyndighederne må antage, at handlen efter det oplyste vedrører hovedaktionæraktier m.v. i et selskab frigjort for økonomisk risiko ved erhvervsmæssig virksomhed, og må skønne, at handlen sker til overpris, og at der vil være en ikke uvæsentlig risiko for, at selskabet senere bliver bragt i en situation, hvor det ikke længere vil være i stand til at betale den på overdragelsestidspunktet skyldige eller latente skat, kan forhåndstilsagnet betinges af sikkerhedsstillelse.

Sikkerhedsstillelse kan alene ske i form af børsnoterede obligationer, bankgaranti, kontante indskud eller anden betryggende sikkerhed efter skattemyndighedernes bestemmelse. Forhåndstilsagn kan betinges af, at der stilles betryggende sikkerhed for hele det skyldige og latente skatte- og afgiftsbeløb, der kan opgøres på overdragelsestidspunktet.

I de tilfælde, hvor skattemyndighederne skønner, at handlen efter det oplyste ikke sker til overpris, eller at overprisen er begrundet i forhold, der ikke kan antages at betyde nogen risiko for selskabstømning, vil forhåndstilsagnet normalt kunne gives uden betingelser.

Den, der som rådgiver erhvervsmæssigt medvirker ved overdragelsen, kan i øvrigt frigøre sig for sin hæftelse ved inden overdragelsen skriftligt at søge forhåndstilsagn og bilægge de fornødne oplysninger om den påtænkte overdragelse. Den pågældende behøver ikke afvente skattemyndighedens afgørelse af, om forhåndstilsagn kan gives. Som konsekvens heraf kan der i denne situation heller ikke stilles krav om sikkerhedsstillelse som betingelse for forhåndstilsagnet. Den pågældende er automatisk frigjort for hæftelse, når det kan dokumenteres, at vedkommende forinden overdragelsen skriftligt har ansøgt om forhåndstilsagn, og at alle fornødne oplysninger om den påtænkte overdragelse har været bilagt ansøgningen.

Forhåndstilsagn vil kunne indhentes af enhver, for hvem det vil være af betydning, hvilket typisk vil være overdrageren og den, der som rådgiver erhvervsmæssigt medvirker ved overdragelsen.

Skattemyndighederne skal efter forslaget opkræve et gebyr på 400 kr. for at afgive et forhåndstilsagn. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20 og udgør i 1994 500 kr. Gebyret er lavere end det normale gebyr efter lov om bindende forhåndsbesked om skatte spørgsmål m.v. Efter denne lovs § 7, *stk. 1*, udgør grundbeløbet 1.100 kr., med mulighed for, at der i visse tilfælde efterfølgende kan opkræves et yderligere afgiftsbeløb. Gebyret foreslås fastsat til et lavere beløb end det normale grundbeløb, fordi det også er i skattemyndighedernes interesse, at de pågældende persongrupper indhenter forhåndstilsagn.

På denne måde får skattemyndighederne mulighed for på et tidligt tidspunkt at blive opmærksom på »mistænkelige« handler. Det forventes heller ikke, at besvarelsen af sådanne forespørgsler vil være særlig arbejdskrævende.

Told- og skattemyndighedernes afgørelse af spørgsmålet om eventuelt forhåndstilsagn og om betingelserne herfor skal foreligge inden 3 måneder fra modtagelsen af alle oplysninger, der er af betydning for bedømmelsen.

Skattemyndighederne kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved afgivelse af forhåndstilsagn, herunder hvilken myndighed, der er kompetent til at afgive forhåndstilsagn.

Til § 2

Det foreslås, at den foreslåede regel i selskabs-skatte-lovens § 10, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, ikke skal gælde for fonde og foreninger m.v. omfattet af fondsbeskatningsloven. Begrundelsen herfor er, at erhvervsdrivende fonde og foreninger m.v., der ophører med egentlig erhvervsaktivitet, ikke på samme måde som aktieselskaber m.v. kan gøres til genstand for selskabstømnings i snæver forstand på grund af fondenes særlige forhold.

Derimod vil de foreslåede regler i selskabsskatte-lovens § 10, stk. 1, nr. 1 og 2, hvorefter nystiftede selskaber og foreninger m.v. samt selskaber og foreninger m.v., der omlægger indkomståret, skal have et indkomstår, der udløber med udgangen af et kvartal, skulle finde anvendelse for fonde og foreninger m.v.

Til § 3

Til nr. 1

Med henblik på at skabe bedre overensstemmelse mellem selvangivelsesfristen og reglerne for indsendelse af årsregnskab til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, foreslås det, at fristen for afholdelse af ordinær generalforsamling forkortes fra seks til fem måneder.

Samtidig ændres den maksimale frist for indsendelse af årsregnskab til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fra syv til seks måneder i årsregnskabslovens § 62, stk. 1, jf. forslaget § 5, nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for selskaber, der opfylder betingelserne for tvangsopløsning, får hjemmel til at udpege en selskabs- eller regnskabskyndig. Denne vil have til opgave at udar-

bejde regnskab og redegørelse om de væsentligste forhold, der har ført til, at betingelserne for tvangsopløsning er opfyldt i selskabet.

Den foreslåede regel har baggrund i, at en række selskaber efter reglerne om tvangsopløsning opløses uden, at der er aflagt regnskab. Skattemyndighederne og skifteretterne kan derfor ikke danne sig et overblik i den sidste periode, herunder om der eventuelt er fjernet midler fra selskabet blandt andet på statskassens bekostning.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens beslutning om udpegnings af en selskabs- eller regnskabskyndig vil ske bl.a. på grundlag af et samarbejde med told- og skattemyndighederne for at identificere de relevante selskaber. Er der tale om et selskab, som allerede er oversendt til tvangsopløsning, er skifterettens samtykke til udpegnings af en selskabs- eller regnskabskyndig nødvendig. Endvidere kan andre myndigheder som politi og anklagemyndighed indgå i samarbejdet. Dog er det Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der træffer den endelige beslutning om udpegnings.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter arten og omfanget af den selskabs- eller regnskabskyndiges opgaver i det konkrete selskab inden for de rammer, som fastlægges i stk. 1-3. Den selskabs- eller regnskabskyndiges primære opgave består i at udarbejde et regnskab, hvis det er muligt. Den selskabs- eller regnskabskyndige skal ikke foretage revision. Den selskabs- eller regnskabskyndige skal foretage en kritisk gennemgang af selskabets forretningsforhold og regnskabsforhold iøvrigt. På denne baggrund skal den selskabs- eller regnskabskyndige udarbejde en redegørelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Redegørelsen skal ledsages af en erklæring, som giver styrelsen grundlag for at tage stilling til, om der bør foretages yderligere med henblik på at forfølge eventuelle lovovertrædelser.

Den selskabs- eller regnskabskyndige skal stoppe det igangværende arbejde, hvis udarbejdelsen af regnskabet m.v. vil kræve uforholdsmæssig store ressourcer. Så meget desto mere skal den selskabs- eller regnskabskyndige undlade udarbejdelse af regnskab, når det allerede ved de indledende undersøgelser viser sig, at der ingen eller så mangelfuld bogføring er, at rekonstruktion af bogføringen er formålsløs eller ude af proportion med omkostningerne. I disse tilfælde afgives umiddelbart en redegørelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som kan videregive materialet til anklagemyndigheden og skattemyndighederne blandt andet med henblik på strafferetlig forfølgning efter straffelovens § 302 om manglende bogføring. Det er således ikke den selskabs- eller regnskabskyndiges opgave at foretage tilbunds-gåen-

de undersøgelser af selskabets forhold eller egentlig efterforskning.

Den selskabs- eller regnskabskyndige har i samme omfang som selskabets ledelse adgang til at inddrage selskabets regnskabsmateriale, bøger, fortegnelser og protokoller i sine undersøgelser, uanset om dette materiale befinder sig hos selskabet eller hos andre.

Hvis de personer m.v., som er i besiddelse af selskabets regnskabsmateriale m.v., ikke vil lade den selskabs- eller regnskabskyndige få adgang til dette, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kræve dette udleveret. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan endvidere selv skaffe sig dette materiale – eventuelt ved ransagning. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil.

Efter menneskerettighedskonventionens art. 6 har enhver ret til »en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol, der er oprettet ved lov, når der skal træffes afgørelse . . . angående en mod ham rettet anklage for en forbrydelse«. Bestemmelsen er udtryk for princippet om ret til »fair trial«. Menneskerettighedsdomstolen har i en række domme taget stilling til den nærmere rækkevidde af konventionens art. 6. I sagen Funke mod Frankrig (82/1991/334/407) fandt domstolen således, at håndhævelse af en oplysningspligt var en overtrædelse af konventionens art. 6, bl.a. fordi ingen kan tilpligtes at fremskaffe bevismateriale mod sig selv.

På denne baggrund vil hjemlen til at kræve oplysninger – efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde – ikke blive bragt i anvendelse, hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har en begrundet mistanke om, at der foreligger et strafbart forhold hos den, oplysningerne skal indhentes fra, og forholdet kan forventes at føre til, at der indgives politianmeldelse. Er der en sådan mistanke om strafbart forhold, og ønskes der yderligere oplysninger, må sagen overgives til politiet, der herefter kan bringe retsplejelovens regler i anvendelse.

Til nr. 3

Med henblik på at øge aktualiteten af de i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen registrerede oplysninger for selskabets interessenter, herunder ikke mindst Told- og Skattestyrelsen foreslås fristen for anmeldelse af ændring i hjemsted, ledelses- og revisorskift forkortet fra fire til to uger.

For andre anmeldelser end ændringer i hjemsted, ledelse og revisor opretholdes de nugældende frister.

Til nr. 4

Da den selskabs- eller regnskabskyndiges redegørelse m.v. til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan in-

deholde følsomme oplysninger af privatretlig, strafretlig eller forretningsmæssig karakter, er det fundet nødvendigt at indføre begrænsninger i offentlighedens adgang til de af den selskabs- eller regnskabskyndige indhentede oplysninger. Den selskabs- eller regnskabskyndige er ikke en del af den offentlige forvaltning og er således ikke omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen.

Til nr. 5

For at formålet med den selskabs- eller regnskabskyndiges opgaver, herunder en meget hurtig adgang til regnskabsmateriale, ikke skal forspildes, foreslås det, at afgørelser om at udpege selskabs- eller regnskabskyndige, og afgørelser der træffes i forbindelse hermed, ikke er undergivet administrativ anke.

Til nr. 6

Det foreslås at strafbelægge undladelse af at efterkomme Erhvervs- og Selskabsstyrelsens anmodning om udlevering af regnskabsmateriale m.v. til brug for den selskabs- eller regnskabskyndige. Endvidere henvises til bemærkningerne til nr. 2.

Til § 4

Til nr. 1

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 3, nr. 1.

Til nr. 2

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 3, nr. 2.

Til nr. 3

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 3, nr. 3.

Til nr. 4

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 3, nr. 4.

Til nr. 5

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 3, nr. 5.

Til nr. 6

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 3, nr. 6.

Til § 5

Til nr. 1

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede regler på skatteområdet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Et selskabs regnskabsår skal fortsat omfatte tolv måneder. Som noget nyt fastlægger bestemmelsen, at regnskabsåret skal afsluttes ved afslutningen af et kvartal. Dette vil give skattemyndighederne bedre mulighed for ligning og kontrol, idet selskaberne i f.eks. momsloven har kvartalsvise afgiftsperioder.

Kravet vil dog kun gælde selskaber, der den 1. juli 1994 eller senere anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, eller anmelder omlægning af regnskabsåret.

Forslaget tillægger Erhvervs- og Selskabsstyrelsen en hjemmel til at dispensere fra kravet om, at regnskabsåret skal afsluttes ved udgangen af et kvartal. Adgangen vil alene omfatte ganske særlige tilfælde. Det forhold, at selskabet indgår i en koncern, der har regnskabsår, som ikke afsluttes ved udgangen af et kvartal, kan ikke i sig selv begrunde, at styrelsen dispenserer. Derimod kan f.eks. særlige brancheforhold for selskabet eller internationale koncernforhold betinge en dispensation.

Bestemmelserne om et selskabs første regnskabsår og omlægning af regnskabsår svarer til de gældende bestemmelser.

Til nr. 2.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 3, nr. 1.

Til nr. 3

Filialbestyrerne for en filial skal indsende årsregnskabet m.v. for filialens hovedselskab til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest syv måneder efter regnskabsårets afslutning. For at sikre overensstemmelse mellem indsendelsesfristen for årsregnskaber fra filialer og selskaber foreslås det, at fristen forkortes fra syv til seks måneder.

Til § 6

Efter den foreslåede bestemmelse skal regnskabsåret for de fonde og foreninger, som er omfattet af loven, omfatte 12 måneder og afsluttes med udgangen af et af årets fire kvartaler. Det betyder, at regnskabsåret skal afsluttes den 31. marts, 30. juni, 30. september eller 31. december. For bestående fonde og foreninger skal reglen kun gælde, hvis fonden eller foreningen ønsker at ændre regnskabsåret.

Til § 7

Det foreslås i stk. 2, at der for selskaber, der bliver omfattet af selskabsskatteovens § 10, stk. 1, hvorefter indkomståret skal udløbe med udgangen af et kvartal, skal ske en forlængelse af indkomståret til udløbet af det løbende kvartal. Det vil sige, at indkomståret rykkes med uret. Forlængelsen af indkomståret skal gælde for selskaber, hvis indkomståret udløber i perioden 1. april – 30. december, dog bortset selskaber, hvis indkomståret allerede udløber med udgangen af et kvartal. For selskaber, hvis indkomståret ville udløbe i perioden den 1. januar – 30. marts uden det pågældende krav, rykkes indkomståret derimod mod uret således, at indkomståret udløber med udgangen af det foregående kalenderår.

For selskaber, hvis indkomståret efter den af selskabet valgte regnskabsperiode ikke udløber ved udgangen af et kvartal, vil der med forslaget om, at indkomståret fremover skal udløbe ved udgangen af et kvartal, enten umiddelbart kunne ske en forlængelse af indkomståret med op til 3 måneder eller en forkortelse af indkomståret med op til 3 måneder.

For selskaber, der anvender acontoskatteordningen, kan en forlængelse af indkomståret med op til 3 måneder i visse tilfælde medføre en uforudset restskat, idet acontoskattens størrelse er fastsat ud fra en 12 måneders indkomstperiode. Selskabet vil dog have mulighed for at imødegå en sådan restskat ved at foretage frivillige acontoindbetalinger.

I visse tilfælde kan et selskab eller en forening m.v. finde det hensigtsmæssigt, at indkomståret udløber ved udgangen af et andet kvartal end det, der følger af reglerne i stk. 2.

Det foreslås derfor i stk. 3, at et selskab eller en forening m.v. kan vælge en anden udløbsdato end den, der følger af reglerne i stk. 2.

Selskabets valgfrihed med hensyn til udløb af indkomståret er dog begrænset på to punkter. For det første har selskaber, hvis indkomståret udløber i perioden 1. april – 29. juni, og hvis indkomståret efter reglerne i stk. 2 forlænges til udløb den 30. juni, ikke mulighed for at vælge indkomståret forkortet til udløb den 31. marts. Det skyldes, at der i så fald ville blive tale om 2 indkomståret til samme skatteår. Dette ville både være uhensigtsmæssigt og kræve betydelige ændringer af skattemyndighedernes maskinelle systemer.

For det andet kan selskabet kun vælge en forkortelse eller forlængelse af indkomståret med op til 3 måneder i forhold til længden af det nuværende indkomståret. Det vil sige, at indkomståret kun kan vælges forkortet eller forlænget med ét kvartal i forhold til den forkortelse henholdsvis forlængelse af ind-

F.t.l. vedr. aktieselskaber m.m.

komståret, som ellers følger af reglerne stk. 2. Et selskab, hvis indkomstår 1995 slutter den 1. november 1995, vil efter reglen i stk. 2 få indkomståret forlænget til udgangen af kalenderåret. Efter den foreslåede regel i stk. 3 kan selskabet i stedet vælge, at indkomståret 1995 skal forkortes til udløb ved udgangen af juli kvartal 1995, d.v.s. den 30. september 1995.

Det følger af lov om erhvervsdrivende virksomheder § 26, at virksomheder med begrænset ansvar senest den 1. juli 1995 skal anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Stk. 4 indebærer, at de pågældende ikke på grund af denne anmeldelse behøver at lade indkomståret udløbe ved kvartalets afslutning.

Det foreslås i stk. 5, at den ændrede hjemstedsdato til brug for skatteansættelsen får virkning fra og med skatteåret 1995-96.

Det foreslås i stk. 6, at de ændrede selvangivelsesfrister har virkning for indkomstår, der afsluttes den 31. december 1994 eller senere. Den foreslåede forkortede indsendelsesfrist for årsregnskaber m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 1, § 4, nr. 1, og § 5, nr. 2 og 3, omfatter regnskaber, der afsluttes den 31. december 1994 eller senere.

Det foreslås i stk. 7, at den særlige hæftelsesregel, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, har virkning for overdragelse, hvorom der indgås bindende aftale den 1. juli 1994 eller senere.

De foreslåede krav om, jf. lovforslagets § 5, nr. 1, at regnskabsår skal afsluttes ved udgangen af et kvartal, samt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens adgang til at dispensere for dette krav omfatter efter stk. 8 nystiftede selskaber, der anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 1. juli 1994 eller senere, samt selskaber, der anmelder omlægning af regnskabsår den 1. juli 1994 eller senere. Det forventes, at størstedelen af alle registrerede selskaber m.v. i løbet af en kortere årrække vil få regnskabsår, der afsluttes ved udgangen af et kvartal.

Til § 8

Bestemmelsen vedrører lovens ikrafttræden på Færøerne og Grønland.

Hvad angår aktieselskabsloven, anpartselskabsloven og årsregnskabsloven tillægges det betydning, at den selskabsretlige retsenhed kan bevares og udbygges. Det er derfor hensigten snarest at søge de færøske og grønlandske myndigheders tilslutning til, at disse bestemmelser sættes i kraft for disse dele af riget.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 15. september 1993, som ændret ved lov nr. 1118 af 22. december 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»Som grundlag for skatteansættelsen for et givet skatteår for de i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m.v. benyttes det indkomstår, der udløber i eller falder sammen med det foregående skatteår. Skatteåret omfatter perioden fra og med den 1. april til og med den 31. marts i det efterfølgende kalenderår. I skatteåret beregnes indkomstskatten. Indkomståret skal udløbe ved udgangen af et kvartal for

- 1) selskaber og foreninger m.v., der stiftes eller anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 1. juli 1994 eller senere,
- 2) selskaber og foreninger m.v., der den 1. juli 1994 eller senere omlægger indkomståret eller
- 3) selskaber og foreninger m.v., der den 1. juli 1994 eller senere overgår til udelukkende eller i væsentlig grad ikke at have erhvervsmæssig aktivitet.

Stk. 2. Ligningsrådet kan tillade, at indkomståret ikke skal udløbe ved udgangen af et kvartal, når det efter rådets skøn må anses som godtgjort, at særlige forhold for selskabet eller foreningen m.v. tilsiger dette.«.

Stk. 2 - 5 bliver herefter stk. 3 - 6.

§ 10. Som grundlag for skatteansættelsen for et givet skatteår for de i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m.v. benyttes det indkomstår, der udløber i eller falder

sammen med det foregående skatteår. Skatteåret omfatter perioden fra og med den 1. april til og med den 31. marts i det efterfølgende kalenderår. I skatteåret beregnes indkomstskatten.

Stk. 2. ---

2. § 24, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Aktieselskaber, der er hjemmehørende her i landet, sættes i skat i den kommune, i hvilken de ifølge registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har hjemsted den 5. september forud for skatteåret, jf. dog stk. 3 og 4.«.

3. I § 24, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »foregår«: », jf. dog stk. 3 og 4«.

4. I § 24, stk. 2, indsættes 3 steder efter »beliggende«: »den 5. september forud for skatteåret«.

5. § 24, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Skatteministeren afgør i tvivlstilfælde spørgsmålet om, i hvilken kommune et selskab eller en forening m.v. skal skatteansættes. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at selskaber eller foreninger m.v. skal sættes i skat i en anden kommune end den kommune, hvori selskabet eller foreningen m.v. er hjemmehørende, når særlige omstændigheder taler derfor, jf. dog stk. 4.«.

6. I § 24 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Såfremt et selskab eller en forening m.v. som nævnt i stk. 1 i løbet af indkomståret overgår til udelukkende eller i væsentlig grad ikke at have erhvervsmæssig aktivitet, sættes selskabet eller foreningen m.v. i skat i den kommune, i hvilken selskabet eller foreningen

m.v. er sat i skat det foregående indkomstår, uanset at selskabet eller foreningen m.v. ændrer hjemsted eller flytter hovedkontor. Selskabet eller foreningen m.v. sættes i skat i den pågældende kommune for de indkomstår, hvori selskabet eller foreningen m.v. ikke har erhvervsmæssig aktivitet.«.

§ 24. Aktieselskaber, der er hjemmehørende her i landet, sættes i skat i den kommune, i hvilken de ifølge registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller Forsikringsregisteret har deres hjemsted. Andre her i landet hjemmehørende selskaber og foreninger m.v. ansættes i den skattekreds, hvortil den kommune hører, i hvilken hovedkontoret findes, eller hvorfra bestyrelsen foregår.

Stk. 2. Selskaber og foreninger m.v. som nævnt i § 2, stk. 1, litra a) og b), ansættes i den kommune, i hvilken den skattepligtige virksomhed er beliggende. Selskaber og foreninger m.v. som nævnt i § 2, stk. 1, litra c), der beskattes efter reglerne i kildeskattelovens § 65 A, stk. 2, ansættes i den kommune, i hvilken den virksomhed, hvorfra udbyttet eller afståelsessummen hidrører, er beliggende. Selskaber og foreninger m.v. som nævnt i § 2, stk. 1, litra f), ansættes i den kommune, i hvilken den virksomhed, der udreder vederlaget, er beliggende.

Stk. 3. Skatteministeren afgør i tvivlstilfælde spørgsmålet om, i hvilken kommune et selskab eller en forening m.v. skal skatteansættes. Endvidere kan skatteministeren efter forhandling med indenrigsministeren bestemme, at et selskab eller en forening m.v. skal anses for hjemmehørende i en anden kommune end den, der følger af foranstående.

7. § 27, stk. 1, affattes således:

»De i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m.v. skal indsende selvangivelse senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. For selskaber og foreninger m.v., hvis indkomstår udløber i perioden 1. januar – 31. marts, skal selvangivelsen indsendes senest den 1. juli i samme kalenderår. Udløber fristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelsen indgives rettidigt den følgende søndag. Selvangivelsen skal indgives til den kommunale skattemyndighed, der skal foretage ansættelsen, jf. § 24.«.

§ 27. De i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m.v. skal indsende selvangivel-

se senest den 30. april. Såfremt det indkomstår, der danner grundlag for selvangivelsen, udløber i det kalenderår, hvori selvangivelsen skal indgives, er fristen dog 31. maj. Selvangivelsen skal indgives til den kommunale skattemyndighed, der skal foretage ansættelsen, jf. § 24.

Stk. 2. ---

8. § 30, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Beløb, som ikke betales rettidigt, inddrives tillige med renter og gebyrer efter reglerne i lov om inddrivelse af skatter og afgifter m.v.«.

§ 30. ---

Stk. 3. Betaling senest den 20. i den måned, hvori skattebeløbet efter stk. 1 og 2 forfalder til betaling, anses for rettidig. Betales beløbet ikke rettidigt, forrentes det med 1 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Udpantning kan først foretages 2 måneder efter forfaldsdagen.

Stk. 4. ---

9. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 A. Den, som mod overpris overdrager kapitalandele i et solvent selskab, hæfter med et beløb, der svarer til overdragelsessummen, for betalingen af de skatter og afgifter, der påhviler selskabet som en aktuel eller latent forpligtelse på overdragelsestidspunktet. Hæftelsen kan kun gøres gældende, hvis udlæg forgæves er forsøgt hos selskabet. Hæftelsen kan endvidere kun gøres gældende, når overdrageren på overdragelsestidspunktet vidste eller burde vide, at erhververen betalte overpris for aktierne eller anparterne. Den, der som rådgiver erhvervsmæssigt har medvirket ved overdragelsen, hæfter sammen med overdrageren, når førstnævnte på tidspunktet for sin medvirken vidste eller burde vide, at overdragelsen ville ske til overpris.

Stk. 2. Hvis overdrageren er en person, finder bestemmelsen i stk. 1 kun anvendelse, når overdragelsen vedrører kapitalandele, der henregnes til hovedaktionæraktier efter personskattelovens § 19 a, stk. 2 – 4, dog således, at en ejerandel på 10 pct. af aktie- eller anpartskapitalen anses som hovedaktionæraktier. Hvis overdrageren er et selskab m.v., finder bestemmelsen i stk. 1 kun anvendelse, når overdragelsen vedrører kapitalandele i koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 6 B, stk. 3,

dog således, at der ved en ejerandel på 10 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab anses at foreligge koncernforbundne selskaber.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder endvidere kun anvendelse, når overdragelsen vedrører kapitalandele i et selskab, der på overdragelsestidspunktet i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervmæssig aktivitet.

Stk. 4. Overpris efter stk. 1 anses at foreligge, når betalingen for kapitalandelene klart overstiger den forholdsmæssige andel af selskabets nettoværdi på overdragelsestidspunktet.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder kan inden en overdragelse af kapitalandele i et selskab finde sted og mod betaling af et gebyr på 400 kr. give forhåndstilsagn om, at en eventuel hæftelse efter stk. 1 ikke vil blive gjort gældende. Tilsagnet kan betinges af, at der stilles hel eller delvis sikkerhed for betalingen af de skatter og afgifter, som påhviler selskabet som en aktuel eller latent forpligtelse på overdragelsestidspunktet. En rådgiver som nævnt i stk. 1, sidste pkt., kan frigøre sig for sin hæftelse, hvis han inden overdragelsen skriftligt søger forhåndstilsagn bilagt de fornødne oplysninger om den påtænkte overdragelse. Told- og skattemyndighedernes afgørelse af spørgsmålet om eventuelt forhåndstilsagn og om betingelserne herfor skal foreligge inden 3 måneder fra modtagelsen af alle oplysninger, der er af betydning for bedømmelsen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved afgivelse af forhåndstilsagn, herunder om, at afgørelser om forhåndstilsagn ikke kan påklages til højere administrativ myndighed. Det nævnte grundbeløb reguleres efter personskattelovens § 20.«

§ 2

I lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 755 af 15. september 1993, foretages følgende ændring:

1. I § 15, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Selskabsskattelovens § 10, stk. 1, nr. 3, finder dog ikke anvendelse.«

§ 15. Selskabsskattelovens regler om ligning, selvangivelse og opkrævning finder i øvrigt tilsvarende anvendelse på de af denne lov omfattede fonde og foreninger.

Stk. 2. ---

§ 3

I lov om aktieselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 616 af 19. juli 1993, som ændret ved lov nr. 1094 af 22. december 1993 og lov nr. 122 af 18. februar 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 69, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »seks« til: »fem«.

§ 69. Inden seks måneder efter udløbet af hvert regnskabsår skal der afholdes ordinær generalforsamling. På denne skal fremlægges årsregnskab med revisionspåtegning og årsberetning. I moderselskaber skal endvidere koncernregnskabet fremlægges.

2. Efter § 118 indsættes:

»§ 118 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan for et selskab, som opfylder betingelserne for tvangsopløsning efter §§ 117 eller 118, udpege en selskabs- eller regnskabskyndig, der har til opgave at udarbejde et regnskab for selskabet og herunder foretage en kritisk gennemgang af selskabets regnskabsmateriale, bøger, fortegelser og protokoller og dets forhold i øvrigt. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter arten og omfanget af den selskabs- eller regnskabskyndiges hverv, der kan omfatte de i stk. 2 og 3 nævnte opgaver.

Stk. 2. Regnskabet omfatter, i det omfang det er muligt, resultatopgørelse og balance, og udarbejdes for tiden fra udløbet af det sidste år, for hvilket regnskab er aflagt efter lovgivningens regler, til udgangen af den måned, der ligger umiddelbart før udpegelsestidspunktet. Regnskabet udarbejdes i henhold til lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med de fornødne afvigelser.

Stk. 3. Den selskabs- eller regnskabskyndige udarbejder en redegørelse, der omfatter de vigtigste årsager, der har ført til, at betingelserne for tvangsopløsning er opfyldt. Redegørelsen skal ledsages af en erklæring om det udførte arbejde, herunder at regnskabet er opstillet på baggrund af bogføringen, og hvorvidt den selskabs- eller regnskabskyndige har modtaget de oplysninger, der er anmodet om, samt hvorvidt der efter den selskabs- eller regnskabskyndiges skøn foreligger omstændigheder, der giver anledning til at foretage nærmere undersøgelse af, om der er sket overtrædelse af straffe-, sel-

skabs-, regnskabs-, bogførings-, skatte- og afgiftslovgivningen.

Stk. 4. Omkostninger m.v. i forbindelse med den selskabs- eller regnskabskyndiges hverv afholdes af statskassen, men dækkes i det omfang, der er midler hertil, endeligt af selskabet.

Stk. 5. Den selskabs- eller regnskabskyndige kan i selskabet foretage de undersøgelser og anmode bestyrelse, direktion samt medarbejdere i selskabet om de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af sine opgaver. Endvidere kan den selskabs- eller regnskabskyndige anmode selskabets medkontrahenter, pengeinstitutforbindelser, revisorer og lignende om de oplysninger, som selskabets ledelse kunne forlange.

Stk. 6. Den personkreds, der er nævnt i stk. 5, har efter anmodning fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pligt til at udlevere selskabets regnskabsmateriale m.v. i det omfang, det er påkrævet for den selskabs- eller regnskabskyndiges varetagelse af sine opgaver. Selv om vedkommende har tilbageholdelsesret, skal vedkommende udlevere materialet, som efter benyttelsen tilbageleveres til den pågældende. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid adgang til at skaffe sig regnskabsmateriale m.v. hos den i stk. 5 angivne personkreds. Politiet yder om fornødent bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af industri- og samordningsministeren efter forhandling med justitsministeren.«.

3. I § 156 indsættes som *stk. 2:*

»*Stk. 2.* Sker der ændringer i selskabets vedtægter for så vidt angår hjemsted, eller sker der ændringer i selskabets bestyrelse, direktion eller vælges ny revisor, skal anmeldelse herom foretages inden 2 uger.«.

4. I § 158, *stk. 1,* indsættes efter *2. pkt.:*

»De oplysninger m.v., der meddeles til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter § 118 a, er undtaget fra lov om offentlighed i forvaltningen.«.

§ 158. Registreringer, modtagelse af vurderingsberetninger i henhold til § 6 c, fusionsplaner, spaltningplaner og vurderingsmændenes erklæring efter § 134 c, stk. 4, skal straks bekendtgøres i Statstidende. Registreringer samt modtagne anmeldelser med bilag,

fusionsplaner, spaltningplaner, vurderingsberetninger og erklæringer fra vurderingsmænd efter § 134 c, stk. 4, er offentligt tilgængelige.

5. I § 159 b, *stk. 2,* indsættes efter »§ 118,«: »§ 118 a,« og »og § 152, stk. 1, nr. 2 og 3« ændres til: », § 152, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 158, stk. 1, 3. pkt.,«.

§ 159 b. ---

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 11, stk. 3, 1. pkt., § 36, stk. 2, 2. pkt., § 44, stk. 3, og § 46, stk. 2, om fastsættelse af frist efter § 157, stk. 2, og § 157 a, samt afgørelser efter § 117, stk. 1, § 118, § 126 og § 152, stk. 1, nr. 2 og 3, kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

6. I § 161, *stk. 1,* indsættes efter »§ 117, stk. 3,«: »§ 118 a, stk. 6, 1. pkt.,«.

§ 161. Overtrædelse af § 6 c, stk. 1-2 og stk. 5, § 12, stk. 4, § 13, stk. 1, § 23 a, § 25, § 25 a, stk. 1, §§ 28 a og 28 b, § 48, stk. 1-2, §§ 48 c-48 f, § 48 h, stk. 1, §§ 53-55, § 56, stk. 2, § 69 a, § 75, stk. 2-3, § 109, § 111, § 115, stk. 1-2, § 115 a, stk. 2, 2. pkt., § 116, stk. 4, § 117, stk. 3, § 128, stk. 1, § 151, stk. 2, § 153 og § 173, stk. 3, straffes med bøde.

§ 4

I lov om anpartsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 617 af 19. juli 1993, som ændret ved lov nr. 1094 af 22. december 1993 og lov nr. 122 af 18. februar 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 50, *stk. 1, 1. pkt.,* ændres »seks« til: »fem«.

§ 50. Inden seks måneder efter udløbet af hvert regnskabsår skal der afholdes ordinær generalforsamling. På denne skal fremlægges årsregnskab med revisionspåtegning og årsberetning. I et moderselskab fremlægges desuden et koncernregnskab.

2. Efter § 87 indsættes:

»§ 87 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan for et selskab, som opfylder betingelserne for tvangsopløsning efter §§ 86 eller 87, udpege en selskabs- eller regnskabskyndig, der har til opgave at udarbejde et regnskab for selskabet og herunder foretage en kritisk gennemgang af selskabets regnskabsmateriale, bøger, fortegnelser og protokoller og dets forhold i øvrigt. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter arten og omfanget af den selskabs- eller regnskabskyndiges hverv, der kan omfatte de i stk. 2 og 3 nævnte opgaver.

Stk. 2. Regnskabet omfatter, i det omfang det er muligt, resultatopgørelse og balance, og udarbejdes for tiden fra udløbet af det sidste år, for hvilket regnskab er aflagt efter lovgivningens regler, til udgangen af den måned, der ligger umiddelbart før udpegelsestidspunktet. Regnskabet udarbejdes i henhold til lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med de fornødne afvigelser.

Stk. 3. Den selskabs- eller regnskabskyndige udarbejder en redegørelse, der omfatter de vigtigste årsager, der har ført til, at betingelserne for tvangsopløsning er opfyldt. Redegørelsen skal ledsages af en erklæring om det udførte arbejde, herunder at regnskabet er opstillet på baggrund af bogføringen, og hvorvidt den selskabs- eller regnskabskyndige har modtaget de oplysninger, der er anmodet om, samt hvorvidt der efter den selskabs- eller regnskabskyndiges skøn foreligger omstændigheder, der giver anledning til at foretage nærmere undersøgelse af, om der er sket overtrædelse af straffe-, selskabs-, regnskabs-, bogførings-, skatte- og afgiftslovgivningen.

Stk. 4. Omkostninger m.v. i forbindelse med den selskabs- eller regnskabskyndiges hverv afholdes af statskassen, men dækkes i det omfang, der er midler hertil, endeligt af selskabet.

Stk. 5. Den selskabs- eller regnskabskyndige kan i selskabet foretage de undersøgelser og anmode bestyrelse, direktion samt medarbejdere i selskabet om de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af sine opgaver. Endvidere kan den selskabs- eller regnskabskyndige anmode selskabets medkontraheanter, pengeinstitutforbindinger, revisorer og lignende om de oplysninger, som selskabets ledelse kunne forlange.

Stk. 6. Den personkreds, der er nævnt i stk. 5, har efter anmodning fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pligt til at udlevere selskabets

regnskabsmateriale m.v. i det omfang, det er påkrævet for den selskabs- eller regnskabskyndiges varetagelse af sine opgaver. Selv om vedkommende har tilbageholdelsesret, skal vedkommende udlevere materialet, som efter benyttelsen tilbageleveres til den pågældende. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid adgang til at skaffe sig regnskabsmateriale m.v. hos den i stk. 5 angivne personkreds. Politiet yder om fornødent bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af industri- og samordningsministeren efter forhandling med justitsministeren.«.

3. I § 126 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Sker der ændringer i selskabets vedtægter for så vidt angår hjemsted, eller sker der ændringer i selskabets bestyrelse, direktion eller vælges ny revisor, skal anmeldelse herom foretages inden 2 uger.«.

4. I § 128, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt.:

»De oplysninger m.v., der meddeles til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter § 87 a, er undtaget fra lov om offentlighed i forvaltningen.«.

§ 128. Registreringer, modtagelse af fusionsplaner og revisors erklæring efter § 103 c, stk. 3, skal straks bekendtgøres i Statstidende. Registreringer samt modtagne anmeldelser med bilag, fusionsplaner og revisors erklæring efter § 103 c, stk. 3, er offentligt tilgængelige.

5. I § 129 b, *stk. 2*, indsættes efter »§ 87,«: »§ 87 a,« og »og § 122, stk. 1, nr. 2 og 3« ændres til: »§ 122, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 128, stk. 1, 3. pkt.,«.

§ 129 b. ---

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 6, stk. 1, § 23, 2. pkt., § 26, stk. 3, og § 28, stk. 2, om fastsættelse af frist efter § 127, stk. 2, og § 127 a, samt afgørelser efter § 85 a, stk. 2, § 86, stk. 1, § 87, § 95 og § 122, stk. 1, nr. 2 og 3, kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

6. I § 131, stk. 1, indsættes efter »§ 86, stk. 3,« :
»§ 87 a, stk. 6, 1. pkt.,«.

§ 131. Overtrædelse af § 8, stk. 4, § 9, stk. 1, § 15, stk. 1 §§ 17 a og 17 b, § 30, §§ 35-37, § 38, stk. 2, § 56, stk. 2 og 3, § 79, § 84, stk. 1 og stk. 2, § 84 a, stk. 2, 2. pkt., § 85, stk. 4, § 85 a, § 86, stk. 3, § 97, stk. 1, § 121, stk. 2, og § 123 straffes med bøde.

§ 5

I lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 662 af 12. august 1993, med de ændringer, der følger af lov nr. 122 af 18. februar 1994 og lov nr. 123 af 18. februar 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Regnskabsåret skal omfatte tolv måneder. Regnskabsåret skal afsluttes den 31. december, 31. marts, 30. juni eller 30. september. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan, hvis særlige forhold tilsiger det, tillade, at et selskabs regnskabsår afsluttes på et andet tidspunkt.

Stk. 2. Et selskabs første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end tolv måneder, dog højst atten måneder.

Stk. 3. Senere omlægning af regnskabsåret kan kun finde sted, når særlige forhold tilsiger det. Omlægningsperioden skal da omfatte et kortere tidsrum end tolv måneder. Omlægningen skal anføres i noterne og behørigt begrundes.

Stk. 4. Virksomheder, der hører til samme koncern, skal have samme regnskabsår, medmindre særlige forhold tilsiger andet. Er det ved etablering af koncernforhold nødvendigt at omlægge en dattervirksomheds eller et moderselskabs regnskabsår, kan omlægningsperioden uanset stk. 3, omfatte op til atten måneder.«.

§ 3. Regnskabet skal omfatte tolv måneder. Dog kan et selskabs første regnskabsperiode omfatte et kortere eller længere tidsrum, dog højst atten måneder. Senere omlægning af regnskabsåret kan kun finde sted, når særlige forhold tilsiger det. Omlægningsperioden skal da omfatte et kortere tidsrum end tolv måneder. Omlægningen skal anføres i noterne og behørigt begrundes.

Stk. 2. Virksomheder, der hører til samme koncern, skal have samme regnskabsår, medmindre særlige forhold tilsiger andet. Er det ved etablering af koncernforhold nødvendigt at omlægge en dattervirksomheds eller et moderselskabs regnskabsår, kan omlægningsperioden uanset stk. 1, 4. pkt., omfatte op til atten måneder.

2. I § 62, stk. 1, 1. pkt., ændres »syv« til: »seks«.

§ 62. Senest én måned efter årsregnskabets godkendelse og senest syv måneder efter regnskabsårets udgang skal til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indsendes bekræftet kopi af det reviderede årsregnskab, herunder koncernregnskab, samt af årsberetningen med oplysning om, hvornår årsregnskabet er godkendt. Årsregnskaber m.v. for aktieselskaber, hvis aktier eller obligationer er genstand for offentlig kursnotering, skal dog indsendes straks efter godkendelsen og senest fem måneder efter regnskabsårets udgang. Er den vedtagne fordeling af overskud eller dækning af tab ikke indarbejdet i årsregnskabet eller årsberetningen, indsendes tillige en bekræftet afskrift af generalforsamlingsprotokollen, som viser denne fordeling eller dækning.

3. I § 63 a, stk. 1, ændres »7« til: »seks«.

§ 63 a. Filialbestyrerne for en filial, som er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal senest 7 måneder efter regnskabsårets afslutning indsende selskabets reviderede årsregnskab med eventuel årsberetning og eventuelt koncernregnskab til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Bestemmelserne i § 62, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse for filialbestyrerne.

§ 6

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 698 af 11. august 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»For fonde, der oprettes den 1. juli 1994 eller senere, eller som ændrer sit regnskabsår den 1. juli 1994 eller senere, skal regnskabsåret omfatte en periode på 12 måneder, der afsluttes ved udgangen af et kvartal. En fonds første

regnskabsperiode, og ved omlægning af regnskabsperioden en senere periode, kan dog omfatte et kortere eller længere tidsrum, men højst 18 måneder.«.

§ 22. Fonde skal aflægge årsregnskab, der skal udarbejdes i overensstemmelse med god regnskabsskik.

2. I § 50, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»For foreninger, der oprettes den 1. juli 1994 eller senere, eller som ændrer sit regnskabsår den 1. juli 1994 eller senere, skal regnskabsåret omfatte en periode på 12 måneder, der afsluttes ved udgangen af et kvartal. En forenings første regnskabsperiode, og ved omlægning af regnskabsperioden en senere periode, kan dog omfatte et kortere eller længere tidsrum, men højst 18 måneder.«.

§ 50. En forening skal udarbejde årsregnskab i overensstemmelse med god regnskabsskik.